

зрѣнietъ, щото той можѣль да узнае каковъ цвѣтъ има растущето предо кѣщата му димитровче. *ib.* 103.

**Димито** с. с. бумазея. **Димитенъ** (*dimî, s. t. Futaïne*) пр-бумазейный, имѣющій цвѣтъ и цвѣтъ и рисунокъ бумазеи: Соколе сп-тенъ, димитенъ. *M. 538.* Отъ по 14—16 платы димито (синовълнико) ся набира съ сытны, правы и равны наборки за два-три сукманя. Ч. 70. Димитенъ подъ сл. бало. *Пк. 87.*

**Димитръ св.:** Отъ тамъ оиде на широко Скопie, Тамо фати манастиръ да праве Манастиръ праве свети Димитрия. *M. 143.* Поможи нѣ самъ свѣти Митрія Ко' к' излезиме на день Гюргевдена Що пѣрви кѣръ ке си кѣросаме, Ке вратиме въ цѣрква Митроечка. *ib. 222.* Да пристана за Димитровъ день, На Димитровъ день за свадбите, Азъ да ида на хорото, На хорото на главата, Нать момчета до невести. *B. 188.* **Димитрува гробъ** могила Дмитрия. *D. S. 7, 29.* **Димитра** имя собств. жен. Димитро, синко Димитро! *D. 9, 14.* **Димо ум.** **Димовица** жена *D.*: Дели Димо куруджия. *D. 33, 9.* Свири. Димо, свири. *M. 3.* Димовице бре невесто! Кадѣ е Димо? *B. 141.*

**Димна** гора пуста планина. *M. 36. 148.*

**Димишкія**\* (*dimechqî, dimichqî, adj. p. De damas, et lame de Damas*) эп. сабли по дамасскому клинку: Ми истѣргна сабя димишкія, Му же пре'ече кралю добра глава. *M. 49 p. 59.* Донеси ми остру сабя,—димишкія. *ib. 155.* Па си дрына сабя отъ ремыка, Че си измѣкна сабя дамашкия. Ч. 289. Дарба господарска—сабя демышкия. *ib. 290.*

**Димота** назв. **городъ:** Не ходи, синко, въ Димота, Въ Димота града голѣма. *D. 52, 3—4.*

**Динаръ**\* (изъ греч. δηνάριον заимствовано въ тур. *dînâr*, с. а. 1. *Le poids d'une drachme et demie.* 2. *En gén. Argent monnayé.* 3. *Certaine monnaie d'or; pl. denanîr*) с. м. динаръ (нынѣ франкъ): Како бѣше лепа и 'убава, Така бѣше лепо промената; Наредена динаръ до динара, А на уши стребренци менгиши. *M. 418.*

**Динъ** (*dîn, s. a. Religion, foi*) с. м. вѣра: Отъ ревность въ наша „динъ-исламъ“. *Пс. 11—12 p. 145.*

**Дйонмета**\* назв. присвоенное въ Солунь Евреямъ, исповѣдающімъ Исламъ и получившее вообще порицательное значеніе: Нѣкои отъ ткашны-ты (у Солунь) Евреи, извѣстны подъ имѧ мамени или дйонмета, вѣнкаши исповѣдувать мюслиманскъ вѣръ, нѣ друзи-ти Мюслимане ся гнусить отъ тѣхъ. *L. D. 1869 p. 68.* Тѣшко и горко на онзи